

Предисловие к итальянскому изданию

Эугенио Борнья

В череде книг, посвященных анализу проблемы тревоги с различных точек зрения, этот труд, блестяще скоординированный Джанни Франчесетти, выделяется некоторыми методологическими и эпистемологическими аспектами, определяющими его оригинальность и основательность.

Кроме аспектов строгости и критической осознанности, я хотел бы выделить предельную ясность, с которой ведется речь о тревоге и о тревоге, перерастающей в панику. Данное обсуждение осуществляется в историческом, психопатологическом и психотерапевтическом измерениях в контексте такой великой школы мысли как Гештальт-терапия. (Необходимо заметить, что паническая атака, хоть она и описана в клинических терминах достаточно полно только в наше время, была как психопатологическое и общечеловеческое состояние хорошо известна великим психиатрам девятнадцатого и двадцатого века.) Ясность темы и изложения, свободного от идеологических предрассудков, видна в каждой части этой книги, начиная с названия, которое сразу создает сеть фатальных и неумолимых корреляций между личным индивидуальным опытом, связанным с тревогой, и моделей современной социальной жизни, характеризующейся тенденцией к фрагментации.

Ясность повествования восхищает еще больше потому, что разговор о тревоге, панических атаках затрагивает не только психопатологические и клинические аспекты, но также и экзистенциальные и философские; очень точно анализируется проблематика философских и метапсихологических теорий. В то же время, эта ясность затрагивает также и те части обсуждения, которые касаются Гештальт-терапии, выраженные в их эпистемологической основе и в их различных диалектических и

წინასიტყვაობა იტალიური გამოცემისათვის

ეუტენიო ბორნია

მღელვარების პრობლემის სხვადასხვა თვალთახედვით გაკეთებული ანალიზისადმი მიძღვნილ წიგნთა სერიას შორის ჯანი ფრანჩესეტის მიერ ბრწყინვალედ კოორდინირებული ეს ნაშრომი რამოდენიმე მეთოდოლოგიური და ეპისტემოლოგიური ასპექტებით გამოირჩევა, რაც ორიგინალობასა და საფუძვლიანობას ანიჭებს ამ წიგნს.

მკაცრი და კრიტიკული გაცნობიერების ასპექტების გარდა აღსანიშნავია მაქსიმალური სიცხადე, რომლითაც გადმოიცემა საუბარი მღელვარებისა და პანიკაში გარდამავალი მღელვარების შესახებ. აღნიშნული განხილვა ხორციელდება ისტორიულ, ფსიქოპათოლოგიურ და ფსიქოთერაპიულ განზომილებებში აზრის ისეთი დიდი სკოლის კონტექსტში, როგორიცაა გეშტალტთერაპია. (აუცილებელია აღინიშნოს, რომ პანიკური შეტევა, კლინიკური ტერმინებით მისი შედარებით სრულად მხოლოდ ჩვენს დროში აღწერის მიუხედავად, კარგად იყო ცნობილი მეცხრამეტე და მეოცე საუკუნის უდიდესი ფსიქოთერაპევტებისათვის, როგორც ფსიქოპათოლოგიური და ზოგადსაკაცობრიო მდგომარეობა). ამ წიგნის ყოველ ნაწილში ჩანს იდეოლოგიური ცრურწმენებისაგან განთავისუფლებული თემისა და გადმოცემის სიცხადე დაწყებული სათაურიდან, რომელიც თავიდანვე ქმნის ფატალური და ულმობელი კორელაციის ქსელს მღელვარებასთან დაკავშირებულ საკუთარ ინდივიდუალურ გამოცდილებასა და ფრაგმენტირების ტენდენციით გამორჩეულ თანამედროვე სოციალური ცხოვრების მოდელებს შორის. გადმოცემის სიცხადე იწვევს უფრო მეტ

семантических коннотациях.

Полезнейший словарь позволяет узнать и распознать базовые тематические элементы Гештальт-терапии, осмысленные и переосмысленные в контексте бесконечных связей между я и другими, между я и миром. Это происходит в результате эпистемологической революции радикальной матрицы феноменологии, которая, в схематичной, но решительной формулировке Хайдеггера, распознает Бытие-в-мире - In-Der-Welt-Sein - как фундаментальную основу человеческого существования. При таком подходе к терапии и критическому размышлению, который разворачивается через строгость и убедительность дискурса, обширная библиография не является внешним элементом. Ссылки создают единые объединяющие горизонты терапевтических стратегий, описанных в этой книге.

Вторым очень важным аспектом данной книги является богатство «случаев», проиллюстрированных в их психо(пато)логическом и общечеловеческом измерениях и представляющих прожитый непосредственный эмоциональный опыт. Здесь имеются не только размышления о результатах психотерапии, но и слова и эмоции пациентов, которые рассказывают о своей тревоге и беспокойстве, об изменениях, происходивших с ними в процессе лечения. Таким образом, мы сталкиваемся с пульсирующей реальностью тревоги, поднимающейся и опускающейся в своих головокружительных взлетах, и выкристаллизовывающейся в том, что мы называем паническими атаками. Откладывая в сторону симптоматические редуccionистские упрощения, можно сказать, что опыт тревоги у пациентов описан с радикальными феноменологическим и антропологическими коннотациями. То есть, в простом человеческом измерении и исходя из герменевтической основы, которая порождает эти способы Бытия в себе, и в их межличностном резонансе и резонансе среды.

აღფრთოვანებას კიდევ იმიტომ, რომ საუბარი მღელვარების, პანიკური თავდასხმების შესახებ შეეხება არა მხოლოდ ფსიქოპათოლოგიურ და კლინიკურ ასპექტებს, არამედ ეგზისტენციალურსა და ფილოსოფიურს; მეტად ზუსატდ ხდება ფილოსოფიური და მეტაფსიქოლოგიური თეორიების ანალიზი. ამავე დროს, ეს სიცხადე შეეხება ასევე გემტალტთერაპიასთან დაკავშირებულ იმ ნაწილებს, რომლებიც გადმოცემულია თავისი ეპისტემოლოგიურობითა და სხვადასხვა დიალექტიკური და სემანტიკური კონტაქტის საფუძველზე.

მატად სასარგებლო ლექსიკონი საშუალებას იძლევა გავეცნოთ და გამოვარჩიოთ „მე“-სა და სხვებს, „მე“-სა და სამყაროს შორის დაუსრულებელი კავშირების კონტექსტში მრავალგზის გააზრებულ გემტალტთერაპიის საბაზისო თემატურ ელემენტებს. ეს ფენომენოლოგიის რადიკალური მატრიცის ეპისტემოლოგიური რევოლუციის შედეგად ხდება, რომელიც სქემატურად, მაგრამ ხაიდეგერის გამბედავი ფორმულირების მიხედვით, ყოფიერებას სამყაროში – In-Der-Welt-Sein – არკვევს, როგორც ადამიანის არსებობის ფუნდამენტურ საფუძველს. დისკუსის სიმკაცრითა და დამაჯერებლობით წარმართულ თერაპიასთან და კრიტიკულ აზროვნებასთან ამგვარი მიდგომის პირობებში, ფართო ბიბლიოგრაფია არ წარმოადგენს გარე ელემენტს. ბმულები ქმნიან ამ წიგნში აღწერილი თერაპიული სტრატეგიის ერთიან შემაკავშირებელ ჰორიზონტებს.

ამ წიგნის მეორე მეტად მნიშვნელოვან ასპექტად გვევლინება თავიანთი ფსიქო(პათო)ლოგიურ და ზოგადსაკაცობრიო განზომილებებით ილუსტრირებული

Только таким образом становится возможным собрать смысл психопатологических феноменов (в особенности, острой тревоги и паники) и проинтерпретировать их в перспективе не только теоретической, но и, прежде всего, терапевтической - психотерапевтической перспективе.

В интерпретации панических атак с точки зрения Гештальт-подхода (и это другой эмблематичный аспект дискуссии, разворачивающийся в рамках данной книги), за пределами неотъемлемой и присущей Гештальт-терапии модели, собираются структуры смысла, внедренные в клинический контекст, позволяющие расширить психологическое и человеческое звучание, радикально углубляя его. Это мне кажется одним из самых красивых озарений, рождающихся в данной книге. Внесение в психопатологическую и клиническую дискуссию хотя бы некоторых элементов Гештальт-терапии, так же, как и психоанализа и юнгианского анализа, означает увеличение познавательной и терапевтической ценности точных теорий, с привлечением тех, кто заинтересован в введении в психиатрию и психологию значений, которые скрываются в поведении и во внешней реальности в смысле, введенном Эммануэлем Левинасом.

შემთხვევათა „სიმდიდრე“, რომლებიც წარმოადგენენ გადატანილ უშუალო ემოციურ გამოცდილებას. აქ წარმოდგენილია არა მარტო მოსაზრებები ფსიქოთერაპიის შედეგებზე, არამედ პაციენტების სიტყვები და ემოციები, რომლებიც ყვებიან საკუთარი მღელვარებისა და შფოთვების, მკურნალობის პროცესში მათში მომხდარი ცვლილებების შესახებ. ამგვარად, საქმე გვაქვს თავბრუსდამხვევ ადმავალ და დადმავალ ფრენებში და საბოლოო ჯამში ჩვენი განმარტებით პანიკურ შეტევებში ჩამოყალიბებულ მღელვარების პულსირებად რეალობასთან.

სიმპტომატური რედუქციონური გამარტივება თუ უგულებელვყვეთ, მაშინ შეგვიძლია ვთქვათ, რომ პაციენტების მღელვარების გამოცდილება აღწერილია რადიკალური ფენომენოლოგიური და ანტროპოლოგიური კონოტაციების საფუძველზე. ანუ, მარტივ ადამიანურ განზომილებაში და ჰერმენევტიკურ საფუძვლებზე დაყრდნობით, რომელიც ამგვარი ყოფიერების საშუალებებს ქმნის და მათ პიროვნებათმორის რეზონანსში და გარემოს რეზონანსშიც. მხოლოდ ამგვარად არის შესაძლებელი თავი მოვუყაროთ ფსიქოპათოლოგიური ფენომენების არსს (განსაკუთრებულად კი მწვავე მღელვარება და პანიკა) და მოვახდინოთ მათი არა მხოლოდ თეორიული, არამედ, უპირველეს ყოვლისა თერაპიული და ფსიქოთერაპიული პერსპექტივის ინტერპრეტირება.

გეშტალტ მიდგომის თვალსაზრისით (და ეს წარმოდგენილ წიგნში განვითარებული დისკუსიის სხვა ემბლემატური ასპექტია) პანიკური შეტევების ინტერპრეტაციაში, გეშტალტთერაპიის განუყოფელი და დამახასიათებელი მოდელების საზღვრებს გარეთ, იკრიბება აზროვნების სტრუქტურები, რომლებიც ჩასახულია კლინიკურ კონტექსტში

და ფსიქოლოგიური და ადამიანური
ქღერადობის გაფართოების საშუალებას
იძლევა მისი რადიკალური გაღრმავების
ფონზე. ეს მე მეჩვენება ამ წიგნში
აღმოცენებულ ერთერთ ყველაზე საუცხოო
გამოხსენებად. გეშტალტთერაპიის თუნდაც
ზოგიერთი ელემენტის ფსიქოპათოლოგიურ
და კლინიკურ დისკუსიაში შეტანა, ისევე
როგორც ფსიქოანალიზისა და იუნგის
ანალიზისა, იქნებ ნიშნავდეს ზუსტი
თეორიების შემცნებითი და თერაპიული
ფასეულობის გაზრდას მათი ჩართვით, ვინც
დაინტერესებულია ფსიქიატრიაში და
ფსიქოლოგიაში იმ მონაცემების შეტანით, რაც
იმალება ქცევაში და გარეგნულ რეალობაში
ემანუილ ლევინასის მიერ დანერგილი
თვალსაზრისით. ამის აღნიშვნა იმიტომაც
მინდა, რომ ჩემი აზრით გეშტალტთერაპიის
თეორიული საზღვრები, ისევე როგორც
მთელი ფენომენოლოგიისა, ედმუნდ
გუსერლისეული გამოსახვითი და
გამოუსახავი კატეგორიების გააზრებისა და
აღქმისადმი მიძღვნილი აზროვნების სხვა
სკოლებთან შედარებით უფრო გახსნილია.